

Čo Písmo učí o krstoch

Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Svätým Duchom už o nie mnoho dní.

Skutky 1:5

Krst Svätým Duchom je v poradí druhý krst, o ktorom sa v Novom zákone hovorí. Ako prvý ho spomína Ján Krstiteľ. Keď sa ho farizeji a saduceji pýtali, kto je on, odpovedal im: „A ja som ho neznal, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, ten mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je ten, ktorý krstí Svätým Duchom“ (Ján 1:33); „Ja som vás pokrstil vodou, ale on vás bude krstiť Svätým Duchom“ (Marek 1:8). Paralelné pasáže sú Lukáš 3:16 a Matúš 3:11. Hovorí o ňom aj Pán Ježiš Kristus zhromaždeným apoštolom pred svojím nanebovzatím (Skutky 1:4-5).

Považujem za užitočné pripomenúť doslovný (základný) a prenesený (metaforický) význam slova pokrstiť (krstiť, krst). Týmto sme sa zaoberali v článku Čo Písmo učí o krstoch – úvod (*Sol*

as

číslo 30, jar 2016, str. 19-25). Jeho doslovný význam je ponoriť; spôsobiť, aby niečo bolo do niečoho ponorené. Metaforický význam je zjednotiť; stotožniť niekoho/niečo s niekým/niečím. Rovnako sme v citovanom článku uviedli, že slovo pokrstiť (ponoriť) súvisí so zmenou identity toho, čo je pokrstené (ponorené), nech by príčina bola akákoľvek. Toto majme na pamäti aj v tejto štúdii o krste vo Svätom Duchu.

Pritom znovu ešte pripomenieme aj to, na čo upozorňujú biblickí učitelia a vykladači Písma^A, a to je, že v gréckom Novom zákone sa so slovesom baptizó (baptó), ktoré je v slovenských (a českých) prekladoch nahradené slovesom krstiť (křtíti), spájajú len dve predložky. Jedna predložka znamená „v (vo)“ (gr. en) a druhá „do“ alebo „k (ku)“ (gr. eis). V žiadnej inej väzbe sa sloveso, ktoré je preložené (či nahradené) slovesom krstiť, v originálnom gréckom texte nevyskytuje. Preto použitie iných väzieb, ako je to aj v slovenských (alebo českých) prekladoch, je biblistami považované za nešťastné, lebo zahmlieva učenie pôvodného gréckeho textu. Rovnako za taký je považovaný aj preklad bez predložky (v siedmom páde; „krst Svätým Duchom“). Preto aj všade v tomto článku, kde je reč o krste Svätým Duchom, treba tento výraz chápať ako krst vo Svätom Duchu – čiže v doslovnom znení „ponorenie do Svätého Ducha“.

Pre lepšiu zrozumiteľnosť a konzistentnosť článku so slovenskými prekladmi na niektorých miestach používame text tak, ako je uvedený v príslušnom slovenskom preklade Písma – tak je tomu aj v nadpise článku a tam citovanom verši. Na iných miestach zase uvádzame text príslušného verša v upravenej podobe s predložkou podľa gréckeho textu, teda „v(vo)“ (gr. en) alebo „do/k(ku)“ (gr. eis) a podstatným menom v príslušnom páde. Takto upravené verše budú označené značkou „– u“.

Uvedieme príklad takéhoto verša Nového zákona, v ktorom slovo krstiť (pokrstiť), použité v spojení so Svätým Duchom, bude uvedené (zapísané) s predložkami „v(vo)“ alebo „do/k(ku)“:

„Ja som vás pokrstil vo (gr. en) vode, ale on vás bude krstiť vo (gr. en) Svätom Duchu“ (Marek 1:8 – u).

Ďalšie verše, v ktorých sa priamo spomína krst v Svätom Duchu, sú tieto: Matúš 3:11; Lukáš 3:16; Ján 1:33; Skutky 1:5; Skutky 11:16. Vo všetkých sa sloveso krstiť (pokrstiť) v pôvodnom gréckom texte spája len s predložkou „v(vo)“ (gr. en)B. Prosím čitateľa o pozorné štúdium a porovnanie upravených veršov so svojím prekladom:

„Ja vás krstím vo (gr. en) vode k (gr. eis) pokániu; ale ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden - ten vás bude krstiť vo (gr. en) Svätom Duchu a ohni.“ (Matúš 3:11 – u).

„Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší odo mňa, ktorému nie som hoden rozviazať remienok na jeho obuvi; ten vás bude krstiť vo (gr. en) Svätom Duchu a ohni. “ (Lukáš 3:16 – u).

„A ja som ho neznal, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vo (gr. en) vode, ten mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je ten, ktorý krstí vo (gr. en) Svätom Duchu.“ (Ján 1:33 – u).

„totiž že Ján krstil vodou (ponáral do vody), ale vy budete pokrstení (ponorení) vo (gr. en) Svätom Duchu.“ (Skutky 1:5 – u).

„a rozpamätal som sa na slovo Pánovo, ako hovoril: Ján krstil vodou (ponáral do vody), ale vy budete pokrstení (ponorení) vo (gr. en) Svätom Duchu.“ (Skutky 11:16 – u).

Zvláštnu pozornosť venujeme veršu 1. Korinským 12:13, a to jeho druhej časti:

Pôvodný verš: „Ved' aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom.“ (1. Korinským 12:13, ECAV).

Upravený verš: „Ved' aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení k (gr. eis) jednému telu [vo význame pripojení k jednému telu ako konečnému cieľu], či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom“ [vo význame „(všetci) jedného (toho istého) Ducha sme boli dostali piť“] (1. Korinským 12:13 – u, ECAV).

Zdôrazníme, že v druhej časti tohto verša („... a všetci sme boli napojení jedným Duchom“) slovo napojení neznamená naviazaní, pripojení, spojení alebo zapojení, ako sa toto slovo v tomto spojení (napojení jedným Duchom) často chápe (čo evokuje aj Roháčkov preklad), ale znamená napiť sa, naplniť sa pitím alebo dostali sme vypiť, alebo boli sme privedení k tomu, že sme sa napiliC. Aj tu je, ako ukážeme ďalej, o krste vo Svätom Duchu hovorené, ale metaforicky.

Sloveso piť v tejto pasáži spojené so Svätým Duchom súvisí s tým, čo hovoril Pán Ježiš: „Potom v posledný, v ten veľký deň sviatku stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príde ku mne a pije! Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra. Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v neho. Lebo ešte nebolo Svätého Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“ (Ján 7:37-39). Pán Ježiš v tomto verši hovorí, že veriaci majú dostať dar Svätého Ducha (v zmysle dostať do daru samotného Svätého Ducha) spôsobom, ktorý je podobný pitiu vody. Táto pasáž je kľúčová okrem iného aj v tom, že vysvetľuje, že dostať dar Svätého Ducha je to isté ako byť pokrstený vo Svätom Duchu.

Môžeme preto na základe predchádzajúcich citovaných miest Písma povedať, že z hľadiska doslovného významu slova krstiť (pokrstiť) pri tomto krste ide o „ponorenie do Svätého Ducha“. Takže byť pokrstený vo Svätom Duchu znamená byť úplne Svätým Duchom presiaknutý, nasýtený, naplnený, alebo môžeme použiť aj ďalšie synonymické výrazy, ktoré sa v Písme v súvislosti s touto udalosťou nachádzajú. Ján Krstiteľ ponáral do vody tých, ktorí činili pokánie, na znak toho, že vyznávali svoju hriešnosť, odvrátili sa od svojich zlých skutkov a rozhodli sa žiť život nesenia ovocia pokánia, život v spravodlivosti podľa zákona. Poznáme to z toho, že rôzne skupiny tých, ktorí k Jánovi prichádzali, sa ho pýtali, ako majú žiť a čo majú robiť (Lukáš 3:10-14). Jánovmu krstu ľudí vo vode niečo predchádzalo. Ján od nich požadoval pokánie, vyznávanie hriechov – a až potom ich pokrstil na znak činenia pokánia a odpustenia hriechov a požadoval od nich viditeľnú zmenu spôsobu života a nesenie ovocia hodného pokánia (Matúš 3:8 a Lukáš 3:10-14). Ako pri Jánovom krste, tak aj pri všetkých ďalších krstoch vlastnému aktu krstu (ponoreniu) niečo predchádza. Čo predchádza udalosti krstu vo Svätom Duchu, k akej zmene (zmene identity) došlo u toho, kto je pokrstený týmto krstom?

Udalosti krstu vo Svätom Duchu predchádza uverenie evanjeliu ukrižovaného a vzkrieseného

Krista (Galatským 3:2, 3:5 a 3:14). U toho, kto je pokrstený vo Svätom Duchu, dochádza k nasledovnej zmene identity: Boží nepriateľ sa stáva Božím dieťaťom (1. Ján 3:1 spolu s Rímskym 5:5), starý človek sa stáva novým stvorením (2. Korinským 5:17), ten, kto bol v tele, sa stáva tým, kto je v Duchu (Rímskym 8:9).

Sústredíme sa teraz na „mechanizmus“ krstu vo Svätom Duchu, na hľadanie odpovedí na otázky: Ako sa tento krst uskutočňuje alebo prebieha (ako k tomuto krstu dochádza)? Čo sa týmto krstom udeje? a Kto tento krst uskutočňuje? Hľadať a nájsť odpovede na tieto otázky bude znamenať porozumieť krstu Svätým Duchom (krstu vo Svätom Duchu) a odlíšiť ho od ostatných typov biblických krstov.

Kto krstí vo Svätom Duchu?

Toto je v tejto téme to najjednoduchšie. Odpoveď je uvedená priamo v Písme a je daná Jánom Krstiteľom: „odpovedal Ján všetkým a riekol: Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší odo mňa...; ten [Ježiš Kristus] vás bude krstiť Svätým Duchom (vo Svätom Duchu)...“ (Lukáš 3:16; Matúš 3:11). Tam, kde vo verši Lukáš 3:16 stojí slovo krstím, resp. krstiť, v oboch prípadoch v gréckom texte stojí slovo baptizó. V oboch prípadoch, ako pri Jánovom krste, tak aj pri krste vo Svätom Duchu, išlo a ide z „technického hľadiska“ o ten istý proces a tým je ponorenie v(vo)/do... (ponorenie do vody, resp. do Svätého Ducha) alebo spôsobiť, aby uverivší boli ponorení vo Svätom Duchu (trvalý stav). Je to Pán Ježiš Kristus, ktorý krstí Svätým Duchom (ponára do Svätého Ducha). To je výpoveď Písma a dôležitá skutočnosť, ktorú si potrebujeme zapamätať a nemusíme sa jej báť. To bude náš oporný bod v štúdiu krstu vo Svätom Duchu. V tomto zmysle analogicky ku krstu k pokániu môžeme povedať, že Ježiš Kristus je Krstiteľ, Krstiteľ vo Svätom Duchu (ponára do Svätého Ducha). Oporu pre túto odpoveď máme aj v 2. kapitole Skutkov (hlavne verš 33).

Ako ku krstu vo Svätom Duchu dochádza?

Toto je už ťažšia otázka ako tá predchádzajúca. Pokúsime sa na ňu odpovedať v rámci toho, čo umožňuje a dovoľuje Písmo. Sústredíme sa pritom predovšetkým na knihu Skutkov a jej 1. a 2. kapitolu.

Tento krst, ponorenie do Svätého Ducha, je Božie dielo. Človek sám priamo o tomto krste (ponorení) vo Svätého Ducha nerozhoduje a často si ani neuvedomuje (aspoň nie hneď), že k takémuto niečomu došlo. Je to Božie dielo, ktoré Boh (Ježiš Kristus) koná s tými alebo v tých, ktorí uverili evanjeliu Ježiša Krista (Matúš 3:11; Marek 1:8; Ján 7:37-39; Skutky 2:33): „Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v neho“ (Ján 7:39).

Pán Ježiš pri svojom odchode k Otcovi svojim apoštolom povedal, že budú „pokrstení Svätým Duchom už o nie mnoho dní“ (Skutky 1:5). Ak by sme tento verš chceli vyložiť a prerozprávať, mohol by znieť takto: „vy budete ponorení do Svätého Ducha tak, aby vo vás trvale prebýval“ (Skutky 1:5 a Ján 14:17). Na deň Letníc došlo v Jeruzaleme k dobre známej udalosti s tými asi 120 učeníkmi, ktorí jednomyseľne prebývali spolu – zrazu boli naplnení Svätým Duchom (Skutky 2:4). Všetci, ktorí ich videli a počuli, žasli. Vtedy Peter vstal a vysvetľoval tam prítomným, čo sa vlastne stalo. Peter pripomenul Joelovo proroctvo a vysvetlil, že došlo k vyliatiu Svätého Ducha tak, ako to predpovedal Joel (Skutky 2:16-18). Pre nás sú teraz dôležité verše 32 a 33: „Toho istého Ježiša vzkriesil Boh, čoho sme my všetci svedkami. Vyvýšený súc teda pravou Božou a dostanúc zaslúbenie Svätého Ducha od Otca vyliat toto, čo vy teraz vidíte a čujete.“ Na Letnice bol Pánom Ježišom Kristom vyliaty Svätý Duch a naplnil učeníkov^D. Podobne to bolo aj v Kornéliovom dome – Svätý Duch zostúpil na všetkých, ktorí počúvali slovo, a uverili (Skutky 10:44). Rovnako aj v Samárii (Skutky 8:15-17) a v Efeze (Skutky 19:6).

To, čo sa udialo v Kornéliovom dome, musel Peter ostatným vysvetľovať. Pritom povedal: „A v tom, keď som ja započal hovoriť, zostúpil Svätý Duch na nich ako aj na nás tam na počiatku, a rozepamätal som sa na slovo Pánovo, ako hovoril: Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Svätým Duchom.“ (Skutky 11:15-16). Peter tu priamo spája výraz „zostúpil Svätý Duch na nich“ (Skutky 10:44), „prijali Svätého Ducha“ (Skutky 10:47) s výrazom „pokrstení Svätým Duchom (pokrstení vo Svätom Duchu)“.

Podľa týchto miest môžeme uzavrieť, že krstom vo Svätom Duchu Písmo rozumie také zostúpenie Svätého Ducha na človeka, čo uveril v Pána Ježiša Krista (Skutky 11:17), a také naplnenie tohto človeka (Skutky 2:4), pri ktorom veriaci dostáva Svätého Ducha do svojho vnútra natrvalo: „toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás“ (Ján 14:17). Učeníci, ktorí verili v Pána Ježiša, nemali (a nemohli mať) skúsenosť krstu vo Svätom Duchu ešte pred Letnicami, pretože Duch ešte nebol vyliaty. Do Letníc Duch „prebýval u učeníkov“. Od Letníc „Duch bol v učeníkoch“. Aj tá skúsenosť učeníkov, kedy Pán Ježiš na nich dýchol Svätého Ducha a povedal im „prijmite Svätého Ducha“ (Ján 20:22), bola iná ako zostúpenie Svätého Ducha a prijatie daru Ducha na Letnice. Toto zmocnenie (Ján 20:22) nebolo krstom vo Svätom Duchu. Keby to už bol krst vo Svätom Duchu, pri svojom odchode do neba by im neprikázal, aby čakali v Jeruzaleme a budú pokrstení (budúci čas) vo Svätom Duchu (Skutky 1:4-5).

Naplnenie Svätým Duchom na trvalé prebývanie vo veriacom, prijatie Svätého Ducha, zostúpenie Svätého Ducha na veriaceho, dostať Svätého Ducha (Ján 7:39, Galatským 3:2, 3:5, 3:14), krst vo Svätom Duchu alebo pokrstenie (ponorenie) do Svätého Ducha sú synonymické výrazy a znamenajú jedno a to isté: v človeku, ktorý uveril, začne trvale prebývať Svätý Duch. „Či neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás?“ (1. Korinským 3:16). Je to stav vnútra človeka, jeho vnútorná skúsenosť a veriaci si toho má byť vedomý, lebo od okamihu prijatia Svätého Ducha, Svätý Duch prebýva vo veriacom v plnosti (1. Korinským 3:16 a 19) a veriaci je Svätým Duchom zapečatený až ku dňu vykúpenia (Efezsským 1:13 a 4:30).

Pri štúdiu veršov súvisiacich s krstom vo Svätom Duchu si nemôžeme nevšimnúť aj doslovný význam slovesa krstiť. A ako sme už viackrát uviedli, ten je dať niečo ponoriť. Potom výraz „byť pokrstený vo Svätom Duchu“ vo svojom základnom význame znamená, že celá bytosť veriaceho človeka je ponorená do Svätého Ducha, je presiaknutá prítomnosťou Svätého Ducha a veriaci je naplnený Svätým Duchom. Pri tomto všetkom Svätý Duch zostúpil alebo bol na veriaceho vyliaty zhora a zvonku (Skutky 2:33) a veriaci sa Svätého Ducha „napili“, „dostali vypiť“ podľa Ján 7:37-39.

Na Letnice povstal z neba zvuk ako silného vánku a naplnil celý dom, kde učeníci sedeli (Skutky 2:1). Svätý Duch prišiel zhora a učeníci boli úplne ponorení do Svätého Ducha tak, že Svätý Duch naplnil celý dom, kde sedeli. V Skutkoch 2:17 a verši 33 Peter hovorí, že táto udalosť je splnenie Božieho zaslúbenia, že udelí dar Svätého Ducha, ktoré zaznamenal Joel vo svojom proroctve: „... vylejem zo svojho Ducha“ a slovami Pána Ježiša, ktorý im prikazoval, aby „neodchádzali z Jeruzalema, ale aby čakali zaslúbenie Otcovo“ (Skutky 1:4) – „... (Ježiš Kristus) dostanúc zaslúbenie Svätého Ducha od Otca vylial toto, čo vy teraz vidíte a čujete (2:33). V oboch týchto veršoch sa hovorí, že Svätý Duch prichádza zhora a zvonku. Podobne tak sa uvádza aj vo veršoch Skutky 8:16, 10:44-45, 11:15 a 19:6.

Čo sa krstom vo Svätom Duchu udeje?

Alebo sa môžeme opýtať aj takto: *Aký je význam a zmysel krstu vo Svätom Duchu?*

Z hľadiska témy, ktorú rozoberáme v tomto článku, uvedieme len jednu základnú skutočnosť. Predovšetkým je to poznávacie znamenie tých, ktorí činili pokánie a uverili v evanjelium Ježiša Krista. Títo boli zo svojej viery Bohom ospravedlnení, bola im pripočítaná spravodlivosť Ježiša Krista, a následne dostali Svätého Ducha, čiže boli pokrstení vo Svätom Duchu (Galatským 3:2 a 3:14). Stali sa Božími deťmi a dedičmi večného života. Tí, v ktorých prebýva Svätý Duch, sú tí, ktorí patria Ježišovi Kristovi. O tomto Písmo hovorí takto: „Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, ten nie je jeho.“ (Rímskym 8:9). Prítomnosť Svätého Ducha v niekom je poznávacím znamení, že ide o spaseného človeka. Tak ako všetky novozákonné krsty, aj krst vo Svätom Duchu súvisí s odpustením hriechov (pozri Židom 8:8-12 a hlavne verš 12). Boh, ktorý pozná srdce človeka, dáva svojho Ducha len do očistenej nádoby (Skutky 15:8-9).

Pokrstenie (ponorenie) vo/do Svätého Ducha má dve roviny. Znamená vnútornú premenu pokrsteného, ktorá ide ruka v ruku so zmenou jeho identity. „Dám svoje zákony do ich mysle a napíšem ich na ich srdcia“ je Bohom spôsobená vnútorná premena pokrsteného vo Svätého Ducha. A „budem im Bohom, a oni mi budú ľuďom“ je Bohom spôsobená premena identity pokrsteného – predtým Boží nepriatelia a teraz Boží ľud.

V predchádzajúcom texte sme sa sústredili na „mechanizmus krstu“, na „spôsob pokrstenia“ vo Svätom Duchu. Popritom v súvislosti s krstom vo Svätom Duchu nemôžeme znova nepripomenúť, že Svätý Duch je dávno zasľúbeným darom tomu, kto uveril v evanjelium Ježiša Krista (Joel 2:28; Skutky 1:4, 2:17, 11:17; Galatským 3:14). O tomto zasľúbení hovoril aj Pán Ježiš (Ján 7:38-39, 14:16-17, 16:13-14) a pri svojom odchode k Otcovi prikázal učeníkom, aby čakali na zasľúbeného Ducha (Skutky 1:4-5).

Svätý Duch, tretia osoba Božej trojice, je zasľúbený dar každému veriacemu v evanjelium

Ježiša Krista. Udeľuje mu ho Pán Ježiš Kristus, ktorý vidí a pozná srdce každého človeka. Udelenie Svätého Ducha veriacemu je v Písme označované výrazom pokrstenie vo Svätého Ducha a pokrstenie uskutočňuje Pán Ježiš Kristus. Tým sa každý veriaci dostáva do osobného vzťahu s Bohom a Boh prostredníctvom Svätého Ducha v ňom prebýva. Svätý Duch zostúpil, bol vyliaty z neba na Letnice. V dare Svätého Ducha sa všetky Božie zaslúbenia stávajú skutočnosťou v živote každého veriaceho v evanjelium Ježiša Krista.

Krsty vo Svätom Duchu, ktoré sa udiali na Letnice, v Samárii, v Kornéliovom dome a v Efeze (Skutky 19), boli kolektívnymi a historicky jedinečnými udalosťami. Odvtedy sa krst vo Svätom Duchu deje ako individuálna udalosť v živote jednotlivca, ktorý uveril evanjeliu (Galatským 3:2, 3:5, 3:14). Učeníci, ktorí uverili v Pána Ježiša ešte pred Letnicami, boli síce spasení a Duch bol u nich, ale ešte nebol v nich. Museli počkať až do Letníc, aby dostali Svätého Ducha natrvalo. U nich boli okamih, keď uverili v Pána Ježiša, a okamih pokrstenia vo Svätom Duchu dve časovo posunuté udalosti, lebo Svätý Duch bol vyliaty až na Letnice. Joelovo proroctvo sa naplnilo až na Letnice. Podobne to bolo v Samárii, kde Samaritáni uverili evanjeliu na kázeň Filipa, ale pokrstení vo Svätom Duchu boli až neskôr, keď prišiel apoštol Peter s Jánom. O Samárii viac napíšeme v nasledovnom článku. Okrem týchto dvoch historicky jedinečných udalostí platí, že každý, kto uveril (vrátane Kornéliovho domu a efezských učeníkov zo Skutkov 19), dostáva dar Svätého Ducha (je pokrstený vo Svätom Duchu) hneď, ako uverí v evanjelium Ježiša Krista.

Záverom môžeme povedať, že krst vo Svätom Duchu je udelenie Svätého Ducha veriacemu ako daru a pokrstený vo Svätom Duchu je ten, kto dostal tento zaslúbený dar Svätého Ducha, teda dostal samotného Svätého Ducha, ktorý v ňom trvale prebýva (Skutky 2:38, 8:20, 10:45, 11:17; Rímskym 8:9; 1. Korinským 3:16, 6:19). Tento krst je kľúčová udalosť a počiatok života nového stvorenia.

Vyvýšený súc teda pravickou Božou a dostanúc zasľúbenie Svätého Ducha od Otca

vyliat toto, čo vy teraz vidíte a čujete.

Skutky 2:33

Vtedy užasli všetci veriaci z obriezky, ktorí boli prišli s Petrom,

že i na pohanov je vyliaty dar Svätého Ducha.

Skutky 10:45

aby na pohanov prešlo v Kristu Ježišovi požehnanie Abrahámové,

aby sme dostali zaslúbenie Ducha skrze vieru.

Galatským 3:14

^A Pozri článok Čo Písmo učí o krstoch – úvod, Solas číslo 30, jar 2016, str. 19-25 a tam uvedenú príslušnú literatúru.

^B Kurt Aland a kol.: The Greek New Testament, 3. rev. vydanie, Stuttgart 1983, ISBN 3 438 051

113 3

Josef B. Souček: Řecko-český slovník k Novému zákonu, Kalich, Praha 1987

e-Sword... – internetová počítačová aplikácia

Interlinear Scripture Analyzer (basic) – internetová počítačová aplikácia

© Miloš Pavlík: Nový zákon, Pavlík Records, Tvrdošín 1998, ISBN 80 967917 4 5. Pozri poznámku o) a H) k veršu 1. Korinským 12:13.

^D V Písme sa výraz „byť naplnený Svätým Duchom“ používa pre dve rozdielne situácie. Jednak pre naplnenie Svätým Duchom, ako synonymický výraz pre krst vo Svätom Duchu ako to bolo na Letnice (Skutky 2:4) a ako to bolo pri krste vo Svätom Duchu apoštola Pavla (Skutky 9:17). A jednak pre následné napĺňanie Svätým Duchom, ako píše Pavol tým, ktorí vo Svätom Duchu už pokrstení boli: „A neopíjajte sa vínom, v ktorom je prostopaš, ale buďte plení Duchom“ (Efezským 5:18). Peter bol zrazu naplnený Svätým Duchom (Skutky 4:8). Rovnako tak aj Pavol (Skutky 13:9). Za takúto druhú situáciu môžeme považovať aj zhromaždenie učeníkov opísané v Skutkoch 4:31. Obe situácie je potrebné odlišovať, lebo v opačnom prípade by sme došli k nesprávnemu chápaniu krstu vo Svätom Duchu. Rozdiel medzi naplnením Svätým Duchom v zmysle pokrstenia vo Svätom Duchu a následnými naplneniami Svätým Duchom v zmysle zmocnenia najlepšie vyniká porovnaním veršov Skutky 9:17 a 13:9.